

1673

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE
Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
PN.0911-154/10
z dnia 30 lipca 2010 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), stwierdzam nieważność rozdziału I pkt 4 i 10, rozdziału II pkt 4 oraz rozdziału III pkt 3 załącznika do uchwały Nr XLIV/340/10 Rady Miejskiej w Lidzbarku z dnia 30 czerwca 2010 r., w sprawie zatwierdzenia regulaminu korzystania z obiektów Plaży Miejskiej w Lidzbarku.

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Miejska w Lidzbarku działając na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 10 oraz art. 40 ust. 2 pkt 4 i 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym określiła regulamin korzystania z obiektów Plaży Miejskiej w Lidzbarku.

W ocenie organu nadzoru zapisy regulaminu wskazane w sentencji rozstrzygnięcia podjęte zostały z istotnym naruszeniem obowiązujących przepisów prawa.

W rozdziale I pkt 4 i 10 regulaminu, Rada Miejska wskazała, iż „za przedmioty wartościowe pozostawione na terenie kąpieliska kierownictwo nie odpowiada” oraz „osoby dewastujące sprzęt lub urządzenia kąpieliska są materialnie odpowiedzialne za wyrządzone szkody”. Stosownie do art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej. Jednakże zdaniem organu nadzoru, organ stanowiący gminy nie może w akcie określającym zasady i tryb korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej regulować kwestii odpowiedzialności w zakresie szkód i zdarzeń mogących zaistnieć w trakcie korzystania z kąpieliska strzeżonego. W kompetencji wynikającej z treści art. 40 ust. 2 pkt 4 w.w. ustawy nie mieszczą się regulacje mające na celu ustalenie zasad odpowiedzialności prawnej, które miałyby obowiązywać pomiędzy właścicielem, a korzystającym z obiektu użyteczności publicznej. Kwestia odpowiedzialności gminy oraz ewentualny obowiązek naprawienia szkody podlega ocenie sądów powszechnych w oparciu o powszechnie obowiązujące przepisy prawa rangi ustawowej, w szczególności w oparciu o przepisy Kodeksu cywilnego. Należy zatem stwierdzić, iż zapisy rozdziału I pkt 4 i 10 regulaminu, stanowiącego załącznik do uchwały Rady Miejskiej w Lidzbarku podjęte zostały z przekroczeniem kompetencji wynikającej z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, co stanowi podstawę do stwierdzenia nieważności tych zapisów. Podobne stanowisko przedstawił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim, w uzasadnieniu do wyroku z dnia 6 maja 2010 r., sygn. akt.: II SA/Go 225/10.

Ponadto w rozdziale II pkt 4 oraz rozdziale III pkt 3 ppkt 1 i 2 regulaminu Rada Miejska określiła stawki opłat za korzystanie z parkingu oraz za wypożyczanie sprzętu wodnego. W rozdziale II pkt 4 regulaminu Rada Miejska wskazała, iż „za parkowanie pojazdów samochodowych, motorowerów, motocykli pobiera się opłatę w wysokości 5 zł” oraz w rozdziale III pkt 3 ppkt 1 i 2 wskazała, iż „ustala się odpłatność za wypożyczenie sprzętu pływającego 1) kajak – 8 zł /1h, 2) rower wodny – 12 zł/1h”. Ustalenie cen i opłat za korzystanie z parkingu i sprzętu pływającego nie mieści się w zakresie pojęcia „zasady i tryb korzystania z obiektów gminnych i urządzeń użyteczności publicznej”, czyli w granicach upoważnienia zawartego w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym. Organ stanowiący nie może w swoim działaniu wykraczać poza zakres upoważnienia ustawowego. Wprowadzenie opłat przez radę w regulaminie korzystania z kąpieliska miejskiego należy uznać za rażące naruszenie prawa. Zatem uzasadnione jest stwierdzenie nieważności zapisów rozdziału II pkt 4 oraz treści rozdziału III pkt 3, gdyż wskazane zapisy regulaminu nie należą do materii regulowanej w drodze aktu prawa miejscowego oraz wykraczają poza granice upoważnienia zawartego w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym.

Na marginesie należy wskazać, iż Rada Miejska w Lidzbarku redagując regulamin korzystania z plaży miejskiej nie zastosowała przepisów dotyczących zasad techniki prawodawczej. Stosownie do treści § 143 w związku z § 132, § 124 oraz § 54 - § 62 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r., w sprawie zasad techniki prawodawczej (Dz. U. z 2002 r., Nr 100, poz. 908) podstawową jednostką redakcyjną aktu prawa miejscowego jest paragraf. Paragrafy można dzielić na ustępy, ustępy na punkty, punkty na litery, litery na tirety. Zgodnie z § 60 oraz § 62 w celu systematyzacji przepisów paragrafy grupuje się w rozdziały, które numeruje się cyframi arabskimi. Zatem Rada Miejska w Lidzbarku winna była zredagować regulamin, będący załącznikiem do przedmiotowej uchwały, z uwzględnieniem zasad określonych w w.w. rozporządzeniu.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Wojewoda
w/z
Jan Maścianica
Wicewojewoda